

overfor de paagjældende Interesser. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds var tilstede dengang her, og jeg erindrer ikke, at han gjorde nogensomhelst Indvending mod de Bestemmelser, der bleve fatte ind i Loven. Loven kom altsaa ikke til at see ud, som den nu seer ud, som en Følge af Egegylbigheid fra Thingets Side, men tværtimod var det efter moden Overveielse og efter Initiativ fra selve Thinget, at den kom til at see ud, som den gjør. Jeg tror altsaa ikke, at man med Rette kan sige, at Lovforslaget er ligegyldigt ligeoverfor de Skadelidtes Interesser.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at den høitærede Krigsminister ved forrige Behandling af denne Sag udtalte, at han havde kunnet stille Forslag til Forandringer i det, som foreslaa, imellem denne Sags 2den og 3die Behandling, men at han ikke havde villet gjøre det. En af de Gruunde, hvorfor jeg stemte for og anbefalede Nedsættelsen af et Udvalg, var netop den, at jeg haabede, at den ærede Minister derefter vilde have gjort et Skridt i den Retning; men naar jeg nu seer Betænkningen liggende for mig, seer jeg, at det ikke er skeet. Jeg er derfor kommen til den Overbeviisning, at jeg bør blive staaende ved den Afstemning, som jeg lom til sidst, idet jeg ikke kan erkjende, at jeg har stemt for Noget, som i og for sig var urigtigt; jeg ønskede blot en nærmere Overveielse af Sagen, fordi jeg troede, at Ministeren vilde række Haanden til Smødekommen i saa Henseende. — Forresten vilde det være usædvanligt, dersom man antog, at den vedkommende Minister, som har en vis Green af Statsstyrelsen under sig, skulde være særlig kaldet til at varetage Statskassens Interesser. Lad os see, hvorledes det gaar med Embedsmænd. Naar de faae deres Pensioner bereguede og fastsatte af Finansministeren, er det aldeles ikke nogen Grundsatning, at de dermed skulle lade sig nøie; tværtimod

haandhæves det med stor Kraft, navnlig fra Regjeringens Side, at det er Noget, der maa overlades til Domstolene. Det er Domstolene, som ere de aldeles paalidelige Haandhævere af private Mænds Rettigheder ligeoverfor Regjeringen. Vi see jo mangfoldige Processer om Pensioner, men deri finder Regjeringen sig overmaade godt og synes aldeles ikke, at dens Værdighed er krænkert ved, at Dommene gaar den imod. Naar man dernæst har sagt, at Statskassens Interesser skulde varetages af Krigsministeren, er dette en ny Paastand; det er altid Finansministeren, som er den rette Varetager af Statskassens Interesser. Hvis det her var foreslaaet, at en anden Minister end Krigsministeren, og navnlig vil jeg sige Indenrigsministeren eller Finansministeren, skulde være den, der skulde udnævne Formanden for denne Commission, vilde jeg have været tilfreds. Jeg kunde ogsaa være tilfreds med det, der er foreslaaet af Fleertallet, men jeg hører ikke til dem, der drive Afguderiet med Domstolene, og det har derfor ikke nogen særlig Betydning for mig, at der er et Medlem, som er valgt af Domstolene. Jeg kan altsaa ikke see, at man ved Alt det, der er fremkommet, har gjort et eneste Skridt videre end sidst, og jeg vil derfor stemme for det, jeg sidst stemte for; jeg vil altsaa stemme baade imod Fleertallets og imod Mindretallets Forslag.

Ordføreren: Saavidt jeg kan skjønne, synes der iaften at være en Stemning hos Thinget for at vende tilbage til Regjeringens oprindelige Forslag, grundet paa den Betragtning, som jeg for min Person tillægger stor Vægt, nemlig at det hidtil Bestaaende ikke har givet Anledning til nogen Ulempe. Jeg har for mit Vedkommende tillagt denne Betragtning saa stor Vægt, at jeg i sin Tid ved anden Behandling af den Grund stemte for Ministerens Forslag. Jeg har gjort denne Bemærkning, fordi min Personlighed, som det forekommer mig, paa en noget ubeføiet Maade